

קבוע בחדש: בעשירי בניסן, בעשירי באיר, בעשירי בסיון, או תמיד ביום או תמיד בפילה (אור ליום עשירי בחדש)⁽¹⁾.

נסת הפילה קבוע:

אשה ראתה ארבע פעמים ובין נסת לנסת שלשה זמנים שונים⁽²⁾; למשל הפילה של עשרים יום: באחד בניסן, בעשרים בניסן, ושוב אחרי הפילה של עשרים יום, הינו בתשיעי באיר, ושוב פעם רביעית אחרי עשרים יום, הינו בעשרים ושמנה באיר.

נסת שאינו קבוע:

אשה ראתה רק פעם או פעמים אפלו באותו יום בחדש או באותה הפילה. (ו) מצות פרישה נוהגת באשה בין יש לה נסת קבוע בין אין לה נסת קבוע. ומה בין נסת קבוע לשאינו קבוע?

אשה שנסתה קבוע והגיע זמנו ולא ראתה הרי היא בחזקת טמאה וצריכה פרישה גם אחרי זה עד שתבדק את עצמה ותמצא טהורה⁽³⁾.

(1) על-דבר שני מיום פילה או להסד עין לקמן סעיף י"ז.

(2) מוכן שנסת הפילה נעשה קבוע אחרי ארבע ראיות. שהנסת הראשון אינו מן-המנין שלא היה בהפילה מה-שאין בן נסת החדש שהפיל תלוי ביום הקבוע בחדש ולכן די בשלש פעמים.

(3) לענין זה העונה הבינונית הנזכרת בסעיף ד' דינה נסת קבוע.

אֲשֶׁה שְׁסֻסָּהּ אֵינוֹ קְבוּעַ וְהִגִּיעַ זְמַנּוֹ וְלֹא רָאָתָה
אֵינָה צְרִיכָה פְּרִישָׁה אֶף-עַל-פִּי שֶׁלֹּא
בְּדָקָה אֶת-עֲצָמָה; אוֹלָם מוֹטָב שֶׁתְּבַדֵּק
אֶת-עֲצָמָה אֲפִלּוּ בְּנוֹסֶת שְׁאִינוֹ קְבוּעַ.

(ז) דִּין עֲקִירַת (בְּטוּלָה) הַנוֹסֶת
(צִין גַּם בִּסְעִיפִים הַבָּאִים):

נוֹסֶת קְבוּעַ נֶעְקָר
אִם לֹא רָאָתָה^(ב) שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים רְצוּפוֹת
בְּזֶמֶן הַנוֹסֶת⁽¹⁾.

נוֹסֶת שְׁאִינוֹ קְבוּעַ נֶעְקָר
אִם לֹא רָאָתָה אֲפִלּוּ פַּעַם אַחַת בְּזֶמֶן
הַנוֹסֶת.

בְּאוּר כִּלְלִי זֶה בִּסְעִיפִים הַבָּאִים.

(ח) עֲקִירַת נוֹסֶת הַפְּלָגָה קְבוּעַ (צִין סְעִיפָה):
אֲשֶׁה שֵׁשׁ קָה נוֹסֶת הַפְּלָגָה קְבוּעַ שֶׁל עֶשְׂרִים יוֹם
וּמִשְׁנָה אֶת-נוֹסֶתָהּ הֵינוּ שֹׁפְעִים אַחַת לֹא רָאָתָה
בְּיוֹם הָעֶשְׂרִים אֲלֵא בְּיוֹם הַשְּׁלֹשִׁים אַחֲרֵי הָרְאִיָּה
הָאַחֲרוֹנָה, הֵרִי הִיא צְרִיכָה פְּרִישָׁה גַּם בְּיוֹם
הָעֶשְׂרִים אַחֲרֵי הָרְאִיָּה שֶׁלֹּשׁ שְׁלֹשִׁים מְשׁוּם שֶׁהַנוֹסֶת
שֶׁל עֶשְׂרִים יוֹם לֹא נֶעְקָר עֲדִין;

לֹא רָאָתָה שׁוֹב בְּיוֹם הָעֶשְׂרִים
הֵרִי הִיא צְרִיכָה פְּרִישָׁה גַּם אַחֲרֵי עֲשָׂרָה
יָמִים (בְּיוֹם הַשְּׁלֹשִׁים אַחֲרֵי הָרְאִיָּה
הָאַחֲרוֹנָה), מְשׁוּם שֶׁאֲפָשָׁר שֶׁגַּם הַפַּעַם

(1) צִין בִּסְעִיפָה יִחַ הַהֲבֵדֵל בֵּין עֲקִירָה שֶׁל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
עִם שְׁנוֹי הַנוֹסֶת לְנוֹסֶת קְבוּעַ אַחֲרֵי וּבֵין עֲקִירָה קְוֹ בְּלִי קְבִיעַת
נוֹסֶת אַחֲרֵי.

תְּרֵאָה בְּיוֹם הַשְּׁלֹשִׁים ;

אמר חזקוני

רְאָתָה בְּיוֹם הַשְּׁלֹשִׁים

הַרִי הִיא צְרִיכָה פְּרִישָׁה בְּיוֹם הָעֲשָׂרִים

אַחֲרֵי הָרֵאָה הָאַחֲרוֹנָה מִשּׁוֹם שְׁהוֹסֵת

שֶׁל עֲשָׂרִים יוֹם לֹא נֶעְקַר עֲדִין שֶׁלֹּשׁ

פְּעָמִים ;

לֹא רְאָתָה בְּיוֹם עֲשָׂרִים זֶה

הַרִי הִיא צְרִיכָה פְּרִישָׁה שׁוֹב אַחֲרֵי

עֲשָׂרָה יָמִים ;

רְאָתָה בְּיוֹם זֶה (הֵינּוּ בַּפֶּעַם הַשְּׁלִישִׁית אַחֲרֵי הַפְּלָגָה שֶׁל

שְׁלֹשִׁים יוֹם)

נֶעְקַר הַוֹּסֵת שֶׁל עֲשָׂרִים יוֹם לְגַמְרֵי

וְלִהְבֹּא הִיא צְרִיכָה פְּרִישָׁה בֶּק מִשְׁלֹשִׁים

יוֹם לְשֹׁלְשִׁים יוֹם.

וְהוּא הַדִּין אִם הֶקְטֵן הַמֶּרְחָק שְׁבִין וְסֵת

לְוֹסֵת. לְמַשָּׁל : אִשָּׁה שֵׁשׁ לָהּ וְסֵת הַפְּלָגָה קְבוּעַ

שֶׁל עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה יוֹם וְרְאָתָה פַּעַם אַחַת כְּכֹר

אַחֲרֵי עֲשָׂרִים יוֹם הַרִי הִיא צְרִיכָה פְּרִישָׁה לְיוֹם

הָעֲשָׂרִים אַחֲרֵי רֵאָה זֶה ; לֹא רְאָתָה בְּיוֹם זֶה

הַרִי הִיא צְרִיכָה פְּרִישָׁה גַּם לְיוֹם הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה

וְכו', הַכֹּל בְּמִבְאָר לְמַעְלָה.

(ט) לֹא שִׁנְתָה וְסֵתָה אֲלָא פַּעַם אַחַת או

פַּעַם יָם מִעֲשָׂרִים יוֹם לְשֹׁלְשִׁים יוֹם, אֲבָל בַּפֶּעַם

הַשְּׁלִישִׁית חֲזָרָה לְוֹסֵתָה הָרֵאשׁוֹן וְרְאָתָה בְּיוֹם

הָעֲשָׂרִים הַרִי הִיא צְרִיכָה פְּרִישָׁה לִהְבֹּא בֶּק לְיוֹם

הָעֲשָׂרִים כְּמוֹ מִקְדָּם וְשׁוֹב יֵשׁ לָהּ וְסֵת קְבוּעַ

שֶׁל עֲשָׂרִים יוֹם.

(י) עֲקִירַת וָסֶת הַחֹדֶשׁ קָבוּעַ: אִשָּׁה
שֵׁשׁ לָהּ וָסֶת קָבוּעַ בְּיוֹם מָסִים בַּחֹדֶשׁ, לְמַשָּׁל:
הִיא רוֹאָה תָּמִיד בַּחֲמִישִׁי בַּחֹדֶשׁ

וּבַחֲמִישִׁי בְּנִסָּן לֹא רָאָתָה אֶלָּא בְּעֶשְׂרִי בְּנִסָּן
בְּכָל־זֹאת יִפְרָשׁ בַּעֲלָהּ מִמָּנָה בַּחֲמִישִׁי בְּאִיר;

לֹא רָאָתָה בַּחֲמִישִׁי בְּאִיר
יִפְרָשׁ גַּם בְּעֶשְׂרִי בְּאִיר;

רָאָתָה בְּעֶשְׂרִי בְּאִיר
בְּכָל־זֹאת יִפְרָשׁ מִמָּנָה בַּחֲמִישִׁי בְּסִינּוֹ;

לֹא רָאָתָה בַּחֲמִישִׁי בְּסִינּוֹ
יִפְרָשׁ מִמָּנָה בְּעֶשְׂרִי בְּסִינּוֹ;

רָאָתָה בְּעֶשְׂרִי בְּסִינּוֹ
נִעְקַר הַוָּסֶת שֶׁל חֲמִישִׁי בַּחֹדֶשׁ לְגִמְרֵי
וְאֵינָם טְעוּנִים פְּרִישָׁה אֶלָּא בְּעֶשְׂרִי בַּחֹדֶשׁ
כָּל־זֶמֶן שֶׁהַוָּסֶת לֹא יִשְׁתַּנֶּה.

הַדִּינִים הַנִּזְכָּרִים בְּסוֹף סְעִיף ח' (אם הַוָּסֶת
הַקָּדִים לָבֹא) וּבְסְעִיף ט' נוֹהֲגִים גַּם לְגִבֵּי שְׁנוֹי
וָסֶת הַחֹדֶשׁ הַקָּבוּעַ.

(יא) שְׁנוֹי וָסֶת קָבוּעַ לְוָסֶת שֶׁאֵינֶנּוּ
קָבוּעַ: וָסֶת הַפְּלָגָה קָבוּעַ אוֹ וָסֶת הַחֹדֶשׁ קָבוּעַ
שֶׁלֹּא בָּא שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וְהָאִשָּׁה מְשַׁנָּה אֶת־וָסֶתָהּ
לְוָסֶת שֶׁאֵינֶנּוּ קָבוּעַ הֵרִי נִעְקַר בְּזֶה הַוָּסֶת הַקָּבוּעַ;
מִכָּאֵן וְאֵילָף אֵין חוֹבֶת פְּרִישָׁה אֶלָּא עַל פִּי הָרֹאֶה
הָאַחֲרוֹנָה, כִּמְבָאָר בַּסְּעִיפִים הַבָּאִים.

(יב) לְמַשָּׁל: אִשָּׁה שֵׁשׁ לָהּ וָסֶת הַפְּלָגָה
קָבוּעַ מְעֻשָּׂרִים יוֹם לְעֻשָּׂרִים יוֹם וְלֹא רָאָתָה פַּעַם
אַחַת בְּיוֹם הָעֻשָּׂרִים אֶלָּא בְּיוֹם הַשְּׁלֹשִׁים אַחֲרֵי

הָרְאִיָּה הָאֲחֵרוֹנָה, וּפַעַם שְׁנִיָּה בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים
וְאַחַד וּפַעַם שְׁלִישִׁית בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה הָרִי
נֶעֱקַר בְּזֶה הַוָּסֶת הַקָּבוֹעַ שֶׁל עֲשָׂרִים יוֹם מִשּׁוֹם
שֶׁלֹּא בָּא שָׁשׁ פְּעָמִים רְצוּפוֹת.

וְאַלֶּה הֵם דִּינֵי פְּרִישָׁה :

אַחֲרֵי הָרְאִיָּה בְּיוֹם הַשְּׁלֹשִׁים

יִפְרֹשׁ הַבַּעַל מִמֶּנָּה בְּיוֹם הָעֲשָׂרִים (פִּי

סְעִיף ח') וְאִם לֹא רָאָתָה בְּיוֹם הָעֲשָׂרִים

יִפְרֹשׁ מִמֶּנָּה גַּם בְּיוֹם הַשְּׁלֹשִׁים.

לֹא רָאָתָה בְּיוֹם הַשְּׁלֹשִׁים אָלֹא בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים וְאַחַד

יִפְרֹשׁ מִמֶּנָּה בְּיוֹם הָעֲשָׂרִים (אַחֲרֵי הָרְאִיָּה

שֶׁל שְׁלֹשִׁים וְאַחַד) אֲךָ לֹא בְּיוֹם הַשְּׁלֹשִׁים

כִּי זֶה נֶעֱקַר (פִּי סְעִיף ז' אוֹת ב') עַל־יְדֵי

הָרְאִיָּה שֶׁל שְׁלֹשִׁים וְאַחַד.

לֹא רָאָתָה שׁוֹב בְּיוֹם הָעֲשָׂרִים אַחֲרֵי הָרְאִיָּה שֶׁל שְׁלֹשִׁים וְאַחַד

יִפְרֹשׁ מִמֶּנָּה רַק בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים וְאַחַד.

לֹא רָאָתָה פַּעַם שְׁלִישִׁית בְּיוֹם הָעֲשָׂרִים וְלֹא בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים

וְאַחַד אָלֹא בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה

אֵינָם טְעוּנִים פְּרִישָׁה לֹא בְּיוֹם הָעֲשָׂרִים

וְלֹא בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים וְאַחַד.

יג) שְׁנֵתָה וְסִתָּה כְּפִי שְׁנֵתָבְאָר בְּסְעִיף י"ב

הָרִי אֵין לָהּ וְסֵת קָבוֹעַ וְהֵם טְעוּנִים פְּרִישָׁה

כְּפִי שְׁנֵתָבְאָר בְּסְעִיף י"ט. לְמַשָּׁל :

חֹד יוֹם שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה שְׁנֵתָתָה בּוֹ בְּיוֹם עֲשִׂירֵי בְּנִסָּן

יִפְרֹשׁ מִמֶּנָּה בְּתִשְׁעֵי בְּאִיר (מִשּׁוֹם עוֹנָה

בִּינוּנִית, עֵין סְעִיף ד'), וְגַם בְּעֲשִׂירֵי בְּאִיר

(מִשּׁוֹם וְסֵת הַחֹדֶשׁ, עֵין סְעִיף ד').

לֹא רָאָתָה בְּתַשִּׁיעִי וּבַעֲשִׂירִי בְּאֵיר

יִפְרֹשׁ מִמָּנָה בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה אַחֲרֵי
הָרְאִיָּה הָאֲחֵרוֹנָה, הֵינּוּ בַשָּׁנִים עָשָׂר
בְּאֵיר (מִשּׁוֹם וָסֶת הַפְּלָגָה).

בַּשָּׁנִי וָסֶת (הַנּוֹכַח בְּסֻעִיָּה י"ב) שָׁבָא בְּמַרְחָקִי
יָמִים הוֹלְכִים וּגְדֻלִּים אוֹ הוֹלְכִים וּפּוֹחֲתִים בְּשׁוֹרָה
מְסֻדֶּרֶת, לְמִשָּׁל : שְׁלֹשִׁים, שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם, שְׁלֹשִׁים
וְאַרְבָּעָה ; אוֹ שְׁלֹשִׁים, עָשָׂרִים וּשְׁמֹנֶה, עָשָׂרִים
וּשְׁשָׁה וְכַדוֹמָה, תִּשְׁאַל אֶת־פִּי־הָרֶב.

(י"ד) הַדִּינִים הַנּוֹכְרִים בְּסֻעִיָּה י"ב וִי"ג
נוֹהֲגִים גַּם לְגַבִּי שָׁנִי וָסֶת הַחֹדֶשׁ.

(טו) אֲשֶׁה שֵׁשׁ לָהּ וָסֶת קְבוּעַ וּפַעַם אוֹ
שְׁתֵּי פְעָמִים לֹא רָאָתָה בְּיוֹם הַוָּסֶת מִבְּלִי לְרֹאוֹת
בְּיוֹם אַחֵר בְּמִקוֹמוֹ הָרִי יֵשׁ לְהַבְדִּיל בֵּין וָסֶת
הַפְּלָגָה לְוָסֶת הַחֹדֶשׁ. לְמִשָּׁל :

בְּוָסֶת הַפְּלָגָה מַעֲשָׂרִים לְעָשָׂרִים יוֹם :
לֹא רָאָתָה פַּעַם אַחַת בְּיוֹם הָעָשָׂרִים וְלֹא
בְּיוֹם אַחֵר אֵין חֻבַּת פְּרִישָׁה בְּיוֹם
הָאַרְבָּעִים אַחֲרֵי הָרְאִיָּה הָאֲחֵרוֹנָה.

בְּוָסֶת הַחֹדֶשׁ :

עָרִיכִים פְּרִישָׁה בְּיוֹם הַחֹדֶשׁ הַקְּבוּעַ
בְּשְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים רְצוּפִים אֲפִלּוֹ לֹא
רָאָתָה בִּינְתִים¹.

(1) בְּוָסֶת הַפְּלָגָה הַפֶּלַ תִּלְוִי בְּמַרְחָק הַזֶּמֶן שֶׁבֵּין רְאִיָּה
לְרְאִיָּה, עַל־כֵּן אֵין לוֹ מְקוֹם אֶלָּא אַחֲרֵי רְאִיָּה מִמָּשׁ, מֵה־שָּׁאִין
כֵּן בְּוָסֶת הַחֹדֶשׁ הַתִּלְוִי יוֹתֵר בְּתַאֲרִיךְ מֵאֲשֶׁר בְּמַרְחָק הַזֶּמֶן.

טז) קְבִיעַת וְסֵת שְׁנֵי בָּלֵי עֲקִירַת
הָרֶאשׁוֹן :

לְפַעֲמִים אִשָּׁה קוֹבַעַת וְסֵת שְׁנֵי עַל־יַד
וְסֵתָהּ הַקְּבוּעַ. בְּמִקְדָּה כְּזֶה צָרִיכִים פְּרִישָׁה סְמוּךְ
לְשְׁנֵי הַוְּסֵתוֹת. לְמַשָּׁל: אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ וְסֵת הַחֹדֶשׁ
קְבוּעַ בְּרֵאשׁוֹן לַחֹדֶשׁ

וּבְאַחַד בְּנִיסָן רָאָתָה וְשׁוּב רָאָתָה בַּחֲמֶשֶׁה עָשָׂר בְּנִיסָן
צָרִיכִים פְּרִישָׁה בְּרֵאשׁוֹן וּבַחֲמֶשֶׁה עָשָׂר
בְּאַיֵּר.

לֹא רָאָתָה בַּחֲמֶשֶׁה עָשָׂר בְּאַיֵּר
נִעְקָר יוֹם חֲמֶשֶׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ (לְפִי מֵה-
שֶׁמִּבְּאֵר בְּסֻפֵּי ו' אוֹת ב').

רָאָתָה בַּחֲמֶשֶׁה עָשָׂר בְּאַיֵּר
צָרִיכִים פְּרִישָׁה בְּרֵאשׁוֹן לְסִינּוֹן וְגַם
בַּחֲמֶשֶׁה עָשָׂר בְּסִינּוֹן.

רָאָתָה בַּחֲמֶשֶׁה עָשָׂר בְּסִינּוֹן
קְבָעָה בְּזֶה שְׁנֵי וְסֵתוֹת וְצָרִיכִים פְּרִישָׁה
בְּרֵאשׁוֹן לְכָל־חֹדֶשׁ וּבַחֲמֶשֶׁה עָשָׂר בּוֹ עַד
שִׁיעָקָר וְסֵת אֶחָד שָׁלֹשׁ פְּעָמִים.

יז) שְׁנֵי וְסֵת מִיּוֹם לַיְלָה אוֹ לְהַפֹּךְ:
לְמַשָּׁל: אִשָּׁה שֵׁשׁ לָהּ וְסֵת קְבוּעַ בְּיוֹם עֶשְׂרִים
וּחֲמֶשֶׁה בְּנִיסָן

וְלֹא רָאָתָה בְּיוֹם אֶלָּא בַּיְלָה (אוֹר לְעֶשְׂרִים וְשָׁשֶׁה בְּנִיסָן)
צָרִיכִים פְּרִישָׁה בְּיוֹם עֶשְׂרִים וּחֲמֶשֶׁה
בְּאַיֵּר.

לֹא רָאָתָה בְּיוֹם עֶשְׂרִים וּחֲמֶשֶׁה בְּאַיֵּר
צָרִיכִים פְּרִישָׁה אוֹר לְעֶשְׂרִים וְשָׁשֶׁה בְּאַיֵּר.

לֹא רָאָתָה אֹר לְעֹשִׂים וְשָׁעָה בְּאֵיזֶה אֶלֶּא בְּיוֹם עֹשִׂים
וְשָׁעָה בְּאֵיזֶה

צָרִיכִים פְּרִישָׁה בְּיוֹם עֹשִׂים וְחֻמְשָׁה בְּסִינּוֹן.

לֹא רָאָתָה בְּיוֹם עֹשִׂים וְחֻמְשָׁה בְּסִינּוֹן
אֵין חֻבַּת פְּרִישָׁה. אֹר לְעֹשִׂים וְשָׁעָה
אֶלֶּא בְּיוֹם עֹשִׂים וְשָׁעָה בְּסִינּוֹן שֶׁהַכֹּל
תְּלוּי בְּרֵאָה הָאֲחֵרוֹנָה.

יח) שְׁנֵי וָסֵת עִם רֵאָה לְפִי הַוֹּסֵת
הָרֵאָה שׁוֹן :

כָּבֵד מְבֹאֵר בְּסֵעִיף ז' שְׁוֹסֵת קְבוּעַ נֶעֱקֵר
כְּשֶׁלֹּא בָּא שְׁלֹשׁ פְּעָמִים רְצוּפוֹת בֵּין קְבָעָה וָסֵת
אַחֵר בֵּין לֹא קְבָעָה. אֲבָל קְבָעָה וָסֵת אַחֵר הָרִי
נֶעֱקֵר לְגַמְרֵי הַוֹּסֵת הָרֵאָה שׁוֹן ; לְפִיכֵן רָאָתָה
שׁוֹב פַּעַם אוֹ פְּעָמִים לְפִי הַוֹּסֵת הָרֵאָה שׁוֹן הָרִי
הָרֵאָה הָאֶלֶּה חֲשׁוּבוֹת רַק כְּרֵאָה שְׁלֹשׁ וָסֵת
שְׁאִינוֹ קְבוּעַ. אֲךָ אִם עֲדִין לֹא קְבָעָה וָסֵת אַחֵר
וְשׁוֹב רָאָתָה לְפִי הַוֹּסֵת הָרֵאָה שׁוֹן אֲפִלּוֹ רַק פַּעַם
אַחַת הָרִי הִיא חֻזָּרָה לְוֹסֵתָה הָרֵאָה שׁוֹן.

יט) אִשָּׁה שְׁעֲדִין אֵין לָהּ וָסֵת קְבוּעַ :
אִשָּׁה שְׁעֲדִין אֵין לָהּ וָסֵת קְבוּעַ חֻשְׁשָׁת
לְכָל־הָאֲפִשְׁרִיּוֹת הַנִּזְכָּרוֹת בְּסֵעִיף ד' עַד שֶׁתִּקְבַּע
אֶת־וָסֵתָה.

כ) וָסֵת הַגּוֹף :
יֵשׁ נָשִׁים הַקּוֹבְעוֹת אֶת־וָסֵתָן לֹא בְּיָמִים
מְסִימִים וְלֹא בְּהַפְלָגוֹת מְסִימוֹת אֶלֶּא לְפִי תוֹפְעוֹת
שְׁבִיגוּף. וָסֵת כְּזֶה נִקְרָא וָסֵת הַגּוֹף. לְמַשָּׁל: אִשָּׁה

רואה אחרי עטוש מרבה או פהוק חזק, אחרי כאב
הבטן או כאב הראש וכיוצא בזה. ראתה פעם
אחת אחרי תופעה כזאת חלה חובת פרישה מיד
אחרי השנות התופעה בפעם אחרת. לא ראתה
הרי וסת הגוף נעקר¹. ראתה שלש פעמים
אחרי תופעה כזאת הרי קבעה את-וסת הגוף.
חזרו התופעות בתאריכים קבועים בחדש או
בהפלגות צריכים להזהר גם בדינים הנזכרים
לעיל בוסת החדש או בוסת הפלגה.

כא) וסת החדש ווסת הפלגה
בסדורים שונים:

לפעמים רחוקות אשה קובעת וסת החדש
למשל בסדר זה: חמשה עשר בניסן, ששה
עשר באיר, שבעה עשר בסיון; או חמשה עשר
בניסן, ארבעה עשר באיר, שלשה עשר בסיון;
או בהפלגות של עשרים, עשרים ושנים, עשרים
וארבעה; או עשרים, שמונה עשר, ששה עשר;
או בדלוג תדירי של חדש אחד (למשל: אחד
בניסן, אחד בסיון, אחד באב); או על ידי
תנועות גוף נמרצות או שאר מעשים שתעשה.
אשה שרואה ככה תשאל את-פיהרב וכן בכל-
ספק שיתעורר.

כב) פרישה בזמן ההריון או
אחרי הלידה:

אחרי שלשה חדשים להריון ובמשך עשרים

1) לא חזרה התופעה הגופנית באותו מאריך לחדש השני.
שבו הופיעה בחדש הקודם, בכל-זאת צריכים פרישה ביום זה

וְאַרְבָּעָה חֲדָשִׁים אַחֲרֵי לָדָה (אֲפֹלוּ מֵת הַיָּלֵד)
 אֵין חֹבֶת פְּרִישָׁה בְּיוֹם הַנֶּסֶת שֶׁהִיא קְבוּעַ לִפְנֵי
 הַהֲרִיִּן, שֶׁמִּדְרָךְ הַהֲרִיִּן וְהַנָּקָה לְסֵלֶק אֶת-
 הַדָּמִים אוֹ לְשָׁנוֹת אֶת-הַנֶּסֶת. רְאֵתָה בְּכָל-זֹאת
 בְּזִמְנִים אֵלֶּה צָרִיכִים פְּרִישָׁה כְּדִין וְנֶסֶת שְׁאִינוּ
 קְבוּעַ (בְּנֶסֶת הַחֹדֶשׁ: בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁל הַחֹדֶשׁ הַבָּא;
 בְּנֶסֶת הַפִּלָּגָה: אַחֲרֵי מִסְפַּר הַיָּמִים). בִּימֵי הַרְיוֹנָה
 אֲפֹלוּ רְאֵתָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים רְצוּפוֹת נֶעֱקַר הַנֶּסֶת
 אִם לֹא רְאֵתָה פַּעַם אַחַת.

כְּמוֹכֵן כָּל-דִּינֵי נָדָה וְטְבִילָה נוֹהֲגִים גַּם
 בִּימֵי הַרְיוֹנָה וּבְעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה חֲדָשִׁים אַחֲרֵי
 הַלָּדָה. כָּתוּם עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה חֲדָשִׁים שְׁאַחֲרֵי
 הַלָּדָה הִיא חֹזֶרֶת לְנֶסֶתָה הָרִאשׁוֹן: קְבָעָה
 מִקֵּדָם וְנֶסֶת הַחֹדֶשׁ צָרִיכִים פְּרִישָׁה בְּאוֹתוֹ
 הַתְּאָרִיף הָרִאשׁוֹן שְׁאַחֲרֵי עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה חֲדָשִׁים
 הַנִּזְכָּרִים: קְבָעָה מִקֵּדָם וְנֶסֶת הַפִּלָּגָה אֵין
 צָרִיכִים פְּרִישָׁה עַד שֶׁתִּרְאֶה וּמִיּוֹם זֶה מוֹנָה
 אֶת-מִסְפַּר יָמֵי הַפִּלָּגָה שֶׁקְבָעָה מִקֵּדָם.

(כג) רְאֵיתָ דָּם בְּלֵי שׁוֹם קְבִיעוֹת:
 אֲשֶׁה שִׁדְרָכָה לְרֹאוֹת בְּזִמְנִים בְּלֵתִי קְבוּעִים
 חִיבֶת לְבִדֶּק אֶת-עֲצָמָה לִפְנֵי כָל-בְּעִילָה וְאַחֲרֶיהָ
 (הַבַּעַל יִשְׁאַל אֶת-פִּי-הָרֵב כִּי צַד יִתְנַהֵג בְּמִקְרִים
 כָּאֵלֶּה). בְּדִיקוֹת אֵלֶּה אֵינָן רְצוּיוֹת בְּאִשָּׁה שֶׁיֵּשׁ
 לָהּ וְנֶסֶת קְבוּעַ: אִךְ טוֹב שֶׁתְּבַדֵּק אֶת-עֲצָמָה
 שֶׁלֹּא בִשְׁעַת הַבְּעִילָה בְּקָר וְעָרֵב, אֲפֹלוּ שֶׁלֹּא
 בְּזִמְן נִדְתָּה. אֲבָל הַבְּדִיקָה הַנִּזְכָּרֶת בְּפָרֶק א' סְעִיף

א' וְסָעִיף ב' אוּ בְמִקְרִים דּוֹמִים אוּ בְכָל-סָפֵק
 שִׁתְּעוּרָר הִיא חוֹבָה גְּמוּרָה.¹
 עֲצָה . טוֹבָה לְאִשָּׁה שֶׁתִּרְשָׁם אֶת-וְסִתָּהּ
 (תִּאֲרִיף, יוֹם אוּ לַיְלָה וכו') כְּדִי שֶׁתִּקְיָם מִצֻּת
 פְּרִישָׁה בְּהִלָּכָה.

אוצר החכמה

א"ח 1234567

פרק ז.

דִּינֵי יוֹלָדוֹת.

א"ח 1234567

(א) יוֹלָדוֹת אֲפֻלּוֹ לֹא רִאֲתָה דָם בְּלִדְתָּהּ טְמֵאָה
 כְּנֻדָּה, בֵּין יְלָדָה חַי בֵּין יְלָדָה מֵת וְאֲפֻלּוֹ הַפִּילָה
 גָּפֶל (בְּאִיזָה תֵּאָר, צוּרָה, אוּ גִדֵּל שֶׁהוּא), וְעָלֶיהָ
 לְהִזָּהֵר בְּאֵלּוֹ הַדִּינִים :

(ב) אָסוּר לָהּ לְטַבֵּל לְפָנֶי מְלֵאֵת שְׁבָעָה יָמִים
 לְלִדְתָּ זָכָר וְלְפָנֶי מְלֵאֵת אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְלִדְתָּ
 נְקֵבָה. סָפֵק יְלָדָה זָכָר סָפֵק יְלָדָה נְקֵבָה אוּ לֹא
 הִיָּתָה לְוָלֵד צוּרָת אָדָם כָּלֵל אָסוּר לָהּ לְטַבֵּל לְפָנֶי
 מְלֵאֵת אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם, אֲפֻלּוֹ לְבִשָּׁה לְבָנִים
 וְסָפֵרָה שְׁבָעָה נְקִיִּים (עֵין פָּרָק ג') תוֹף אַרְבָּעָה עָשָׂר
 יוֹם הֵלְלוֹ (כְּפִי שֶׁאֲפָשָׁר לְפַעֲמִים בְּלִדּוֹת קְטָנוֹת).
 (ג) לְבִשָּׁה לְבָנִים וְסָפֵרָה שְׁבָעָה נְקִיִּים מִתָּר
 לָהּ לְטַבֵּל אַחֲרֵי אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְלִדְתָּ נְקֵבָה.
 לְפִיכָף מִתָּר לְהִתְחִיל בְּלִבִּישָׁת לְבָנִים וּבְסִפִּירַת
 שְׁבָעָה נְקִיִּים תוֹף אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם הֵלְלוֹ אִם
 הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשְׁבָעָה נְקִיִּים יָחוּל בַּיּוֹם הָאַרְבָּעָה
 עָשָׂר אוּ לְאַחֲרָיו. תֵּל הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשְׁבָעָה נְקִיִּים

ביום הארבעה עשר מתר לה לטבל מיד בליל
 חמשה עשר. וכן מתר לה להתחיל בלבישת
 לבנים ובספירת שבועה נקיים תוך שבועת הימים
 ללדת זכר, אבל אי אפשר שתגמר שבועה נקיים
 לפני היום השמיני ללדתה משום שאסור להתחיל
 בספירת שבועה נקיים לפני היום השני ללדה.

(ד) בכמה מקומות נוהגים שלא לטבל תוך
 ארבעים יום ללדת זכר ותוך שמנים יום ללדת
 נקבה אף-על-פי שאפשר היה ללבש לבנים
 ולספר שבועה נקיים לפני כן. אין לנהג לפי מנהג
 זה, שאינו דין כלל, אלא במקומות כאלה שבהם
 כבר הנהג, אבל במקומות אחרים אין להחמיר
 לפי מנהג זה¹.

פרק ח.

דיני כלה הנכנסת לחפה.

(א) כלה לפני שתכנס לחפה לובשת לבנים²
 וסופרת שבועה נקיים ובודקת את-כל הבדיקות

(1) הערת הגר"צ פרנק וצ"ל: בענין יולדת הרי
 לפנינו הסכמת הפוסקים שאינה צריכה להמתין בטבילה עד
 אחרי ארבעים יום לזכר ושמנים יום לנקבה, ומצד הדין יכולות
 לטבל גם בתוך ארבעים יום, וכן פה עיר הקדש על הרוב
 אינן מקפידות על זה.

(2) בכמה מקומות נוהגים שכלה אינה לובשת לבנים
 לפני חמשה ימים אחרי ראיתה כמו אשה נשואה (צ"ל שרק
 ג' סע"ף א'). מקום שנוהגים כך אין לזוז מן המנהג בלי
 לשאל את-פי-הרב. מקום שאין נוהגים כך אין לזוז מן הדין
 שהכלה לובשת לבנים מיד, כשנמצאה טהורה בבדיקה.

הַנּוֹכְרוֹת בְּפָרֶק ג'. נִמְצָאָה טְהוֹרָה הָרִי הִיא
טוֹבֶלֶת בַּמִּקְוָה אַחֲרֵי הַשְׁלִימָה אֶת-כָּל-הַהֲכָנוֹת
הַמְבֹאָרוֹת בְּפָרֶק ד'. וְאִין בְּדִינִים אֵלֶּה בֵּין כָּל
לְאִשָּׁה נְשׁוּאָה וְלֹא כָלוּם. עַל כֵּן מִצְוָה עַל כָּל-
כָּלָה לְלַמֵּד כָּל-הַלְכוֹת גְּדָה וְטְבִילָה זְמַן מָה לְפָנֶי
הַחֲתָנָה, לְקַרֵּא וּלְחַזֵּר וּלְקַרֵּא בַסֵּפֶר הַזֶּה וּלְקַבֵּל
הוֹרָאוֹת וְהַסְבָּרוֹת מֵאִשָּׁה בְּקִיָּאָה בְּדִינִים
וּמִדְּקֻדָּקַת בְּמִצְוֹת.

(ב) הַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשַׁבְּעָה נְקִיִּים יִהְיֶה סְמוּךְ
לְיוֹם הַחֲפָה. לֹא תִרְחִיק הַכָּלָה אֶת-לֵיל הַטְבִּילָה
מִלֵּיל הַחֲתָנָה יוֹתֵר מֵאַרְבָּעָה לַיְלוֹת¹. בְּיָמִים שְׁבִין
הַטְבִּילָה וְהַחֲתָנָה הִיא בּוֹדֶקֶת אֶת-עֲצָמָה בְּכָל-יוֹם.
(ג) גִּדְחָתָה הַחֲתָנָה לְיוֹם אַחֵר עָלֶיהָ לְחַזֵּר
וּלְלַבֵּשׁ לְבָנִים וּלְסַפֵּר שַׁבְּעָה נְקִיִּים וְאִין לְסַמֵּךְ
עַל לְבִישַׁת הַלְבוּשׁ הָרִאשׁוֹנָה וְעַל סְפִירַת שַׁבְּעָה
נְקִיִּים שְׁאַחֲרֶיהָ בְּלִי לְשֹׂאֵל אֶת-פִּי-הָרֵב.

(ד) לֹא הַסְפִּיקָה לְטַבֵּל לְפָנֶי הַחֲפָה מֵאִיזוֹ
סִבָּה שֶׁהִיא אוֹ שֶׁרָאֲתָה דָם (אֲפִלּוּ כָל-שֶׁהוּא)
לְפָנֶי הַבְּעִילָה הָרִאשׁוֹנָה צָרִיכִים לְהִזָּהֵר בְּכָל-דִּינֵי
גְדָה (עֵין פָּרֶק ב') מִיָּד אַחֲרֵי הַחֲפָה עַד אַחֲרֵי
הַטְבִּילָה. בַּמִּקְוָה כְּזֶה אָסוּר לָהֶם לְהִתְיַחֵד בְּחֶדֶר
אֶחָד מִזְמַן הַחֲפָה עַד אַחֲרֵי הַטְבִּילָה וּמִטַּעַם זֶה
נוֹהָגִים שִׁילֵד מִלֵּוֹה אֶת-הַחֲתָן וְלִגְדָה-אֶת-הַכָּלָה.

(1) לְמַשָּׁל: קָבְעוּ אֶת-הַחֲפָה לְיוֹם הַחֲמִישִׁי לֹא תִטַּבֵּל
לְפָנֶי לֵיל שְׁנִי. בַּמִּקְוָה שֶׁתִּצְטָרֵךְ לְהִקְדִּים אֶת-טְבִילָתָהּ מֵאִיזָה
טַעַם שֶׁהוּא תִשָּׂאֵל אֶת-פִּי-הָרֵב.

(ה) ^{אוצר החכמה} חל היום השביעי לשבועה נקיים לפני
יום החפה או ביום החפה והפלה טובלת לפני
החפה ^{אוצר החכמה} מחר לה לטבל גם ביום^ט (אחרי שהאיר
היום והיא בדקה את-עצמה ביום זה ונמצאה
טהורה). אבל פלה שטובלת אחרי החפה אסור
לה לטבל לפני צאת הפוכבים (עין סעיף א').

(ו) הפונס את-הבתולה בועל בעילת מצוה
וגומר את-ביאתו ופורש מיד, בין ראתה דם
בין ^{אוצר החכמה} לא ראתה, ונהרי היא כנדה ועליה לנהג
ככל-התורה הפתובה בפרק ב'. אבל היא מתרת
ללבש לבנים כבר ביום הרביעי (לפי מנהג
הספרדים — ביום ה' מ' י') לבעילת מצוה
אחרי שנמצאה טהורה, ומיום שלאחריו סופרת
שבועה נקיים ומדקדקת בכל-הדינים האמורים
למעלה.

(ז) כל-איש ואשה בריאים חבים מן התורה
להקים ולדות. וחשבונות כלכליים או אחרים
אינם יכולים לשמש אמתלא להמנע מחובה זו
ועל אחת כמה וכמה שאסור להשחית זרע לבטלה.
אשה שמטעמים רפואיים אסור לה להרות
תועץ יפה ברופא ותשאל אחר כך על ידי
בעלה את-פי-הרב איך להתנהג.